

ISSN 1301-0050

TÜRK LEHÇELERİ VE EDERİYATI

Türk Lehçeleri ve Edebiyatı
Dergisi

SAYI : 19 - HAZİRAN 1998

TÜRKMEN TÜRKÇESİNDE ÜNLÜ UYUMLARI

Yard. Doç. Dr. Mehmet KARA

Bir kelimedede bulunan ünlülerin kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık bakımından birbirine benzemesine ünlü uyumu denmektedir. Ünlü uyumu, Türkmencede de kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık uyumları olmak üzere ikiye ayrılmaktadır:

1. Kalınlık-İncelik Uyumu

Türkmencede bir kelimenin ilk hecesinde kalın ünlü varsa, sonraki hecelerde bulunan ünlüler kalın; ince ünlü varsa, sonraki hecelerde bulunan ünlüler ince olur: *aaldavçı* “aldatıcı”, *äädikçi* “çizmeci, ayakkabıcı”, *bağlanışık* “bağ, ilgi, ilişki”, *beyıklilik* “yükseklik; yüksek yer, tepe”, *bürencek* “baş örtüsü”, *çiişkilik* “şişlik, şişkinlik”, *eredici* “eritici”, *gezelenç* “gezinti, gezme”, *guğırak* “yaygaracı; kavgacı”, *görkezgiç* “gösterge”, *oodunçı* “oduncu”, *öykelek* “alıngan”, *saññıldavuk* “titrek”, *tapındı* “buluntu”, *tikenli* “dikenli”, *yazıcı* “yazar”.

Yukarıdaki örneklerde de görüldüğü gibi kalınlık-incelik benzeşmesi, Türkmencede sağlamdır. Bu özelliğinden dolayı Türkmençe, Arapça ve Farsçadan aldığı birçok kelimeyi kalınlık-incelik uyumuna sokmuştur: Ar. *âdem* > Tkm. *aadam* “adam, insan”, Far. *âheng* “uygunluk; cümbüş etme” > Tkm. *äheñ* “melodi; uyum”, Far. *âsûde* > Tkm. *aasuuda* “sakin; rahat”, Far. *bahâna* > Tkm. *bahana* “bahane, sebep”, Far. *bûse* > Tkm. *poosa* “bûse, öpücüük”, Ar. *câhil* “cahil” > Tkm. *caahul* “delikanlı”, Far. *cîhân* > Tkm. *cahan* “cihan, dünya”, Ar. *devâm* > Tkm. *dovaam* “devam”, Far. *dirahî* > Tkm. *darağt* “ağaç”, Far. *düşmân* > Tkm. *duşmaan* “düşman”, Ar. *emânet* > Tkm. *amanat* “emanet”, Ar. *kalem* > Tkm. *galam* “kalem”, Far. *kalender* > Tkm. *galandar* “münzivî, yalnız yaşamayı seven”, Ar. *gamze* > Tkm. *gamza* “gamze, nazlı bakış”, Ar. *gazel* > Tkm. *gazal* “gazel”, Ar. *hâkim* > Tkm. *hääkim* “hükümdar, hakimiyet sahibi”, Far. *hâne* >

Tkm. *haana* “mecra, yatak, yuva”, Ar. *haber* > Tkm. *habar* “haber”, Ar. *hasret* > Tkm. *hasrat* “üzüntü, keder, acı”, Ar. *helâk* > Tkm. *heläök* “helâk, ölmə, yok olma”, Ar. *hisâb* > Tkm. *haasap* “hesap”, Ar. *hil’at* > Tkm. *halat* “elbise”, Ar. *hülcüm* > Tkm. *hüküm* “hükum, saldırıcı; atılım, çaba”, Ar. *mahalle* > Tkm. *mähelle* “kalabalık, insan yiğimi”, Far. *mihmân* > Tkm. *mühmaan* “misafir”, Ar. *sevâb* > Tkm. *sğaab* “cevap”.

Bu yaygın örneklerin yanı sıra Türkmencede kalınlık-incelik uyumuna girmemiş Arapça ve Farsça kelimeler de bulunmaktadır: Ar. *belâ* > Tkm. *belaa* “bela”, Far. *çendân* > Tkm. *çendaan* “bazen, ara sıra”, Far. *deryâ* “deniz” > Tkm. *deryaa* “ırmak”, Far. *destân* > Tkm. *dessaan* “destan”, Ar. *devraân* > Tkm. *dövraan* “kader, talih, devran; zaman, devir”, Ar.-Far. *hükümdâr* > Tkm. *hökümدار* “hükümdar”, Ar. *ihtimâl* > Tkm. *ähtimaal* “ıhtimal, belki”, Far. *vîrân* > Tkm. *veyraan* “viran, yıkık, harap”.

Ekim devriminden önce Rusçadan alınan bazı kelimeler de Türkmencede uyuma girmiştir: Rus. *jiletka* > Tkm. *ciltge* “yedek”, Rus. *vedro* > Tkm. *bedre* “kova”.

Ekim devriminden sonra Rusçadan alınan kelimelerde Türkmencede uyuma girmemiştir: *admiral* “amiral”, *agressor* “saldırgan”, *brilyant* “pırlanta”, *deputat* “milletvekili”, *diplom* “diploma”, *diyeta* “diyet, perhiz”, *feodalizm* “derebeylik”, *filosof* “filozof, felsefeci”, *lager* “kamp”, *portfel* “çanta”, *povest* “uzun hikâye”.

Bir tarafında ince, diğer tarafında kalın ünlü bulunan Türkmençe birleşik kelimelerde kalınlık-incelik uyumu bulunmaz; *ağzıbir* “geçimli, uyumlu”, *biraaz* “biraz”, *daaşdeşen* “ağaçkakan; kahir, eli yatkın”, *demiryoolçı* “demiryolu görevlisi”, *okaaber* “haydi oku, lütfen oku”, *ootluçop* “kibrit”, *sözbaşı* “söz başı, ön söz”.

“-vaaç” ve “-cağaz” ekleri ile “yook”un “y”sinin düşmesiyle ortaya çıkan “ook”, ince ünlü kelimelere geldiğinde kalınlık-incelik uyumu ortadan kalkar: *germevaaç* “çit, engel, set”, *yelpevaaç* “yelpaze”; *öyeağaz* “eveceğiz”, *pişikcağaz* “kediceğiz”; *eşdeñzook* < *eşideniñiz yook* “işitmeyorsunuz”, *gelemonok* < *gelenim yook* “gelmiyorum”, *göçenook* < *göçeni yook* “göçmüyor”, *görenook* < *göreniñ yook* “görmüyorsun”.

En sonda verdığımız örneklerde “yook” kelimesi, “y”si düştükten sonra iye-liğ eki almış sıfat-fil ekleriyle birleşip kaynaşmıştır. Bu yapı, olumsuz şimdiki zamanı ifade eder.

“-aana”, “-baan”, “-baaz”, “bii-”, “-daan”, “-kääär”, “-keş”, “nää-” ve “-paraz” gibi tek tür olan Farsça ekleri alan kelimelerde de kalınlık-incelik uyumu bu-

lunmaz: *arabakes* “at arabası, kağırı ve benzerlerini süren kimse”, *bıtmaksat* “maksatsız, amaçsız”, *ceñbaaz* “savaşçı, savaşan”, *coğapkäär* “sorumlu”, *gülđan* “çiçeklik, vazo”, *gülzaar* “gül/çiçek bahçesi”, *mähribaan* -Far. *mehr-bân-* “şefkatlı; sevgili”, *merdaana* “mert, yiğit”, *milletparaz* “milliyetçi”, *näädoğrı* “yanlış, doğru değil”, *seçmedaan* “içerisine saçma konulan deri kutu; bir tüfek türü”.

2. Düzlük-Yuvarlaklık Uyumu

Bir kelimedede bulunan ünlülerin düzlük-yuvarlaklık bakımından birbirine benzemesidir. Dudakların hareketine bağlı olarak ortaya çıkan bu benzeşmede, kelimenin ilk hecesinde bulunan yuvarlak ünlü kendinden sonraki hecelerde bulunan düz ünlülerini yuvarlaştırmaktadır. Ancak bu uyum, Türkmençe'de tam değildir.

Düzlük-yuvarlaklık uyumunun Türkmencedeki durumu şöyledir:

1. Yuvarlak ünlülerden “o” ve “ö”, yazında Türkmençe kelimelerin ilk hecesinden sonra; “u” ve “ü”, ikinci hecesinden sonra bulunmaz: *bolğusız* “önemsiz, gereksiz”, *boyuntırık* “boyunduruk”, *buldurçın* “kırağı”, *bükürdi* “patırtı”, *dögümli* “yürekli, cesur”, *döördüncü* “dördüncü”, *dözümlü* “dayanıklı”, *duygusız* “duygusuz”, *düşümlü* “uygun, elverişli”, *gopğunlı* “gürültülü, velveleli”, *gorkunçlı* “korkunç”, *göögümtil* “mavimsi”, *görğülü* “çilekes”, *görümsiz* “görgüsüz”, *gucurlı* “güçlü”, *guuğuldı* “düdük, siren”, *gülkülli* “gülünç, komik”, *gümmbürtü*”, *oodunçı* “oduncu”, *oonuncı* “onuncu”, *söyğülü* “sevgili”, *uçursız* “çok, fazla”, *uukusız* “uykusuz”, *uulundır* “üzmek, incitmek”, *üstünlilik* “üstünlük, başarı”.

Söyleyişte ise yuvarlak ünlülerden “o” ve “ö”, Türkmençe kelimelerin birinci hecesinden sonra: “u” ve “ü” ise, ikinci hecesinden sonra da bulunur: *bulançaklık* → *bulonçokluk* “bulanıklık”, *doğanlık* → *doğonluk* “kardeşlik”, *gözeğçilik* → *gözögçülük* “gözleme, bakma”, *gurluşık* → *gurluşuk* “bina, yapı”, *kölege* → *kölöög* “gölge”, *ootlamak* → *ootlomok* “yakmak”, *öylenmek* → *öylönmök* “evlenmek”, *tüyküllük* → *tüyküllük* “tükürük”.

2. “u” ve “ü” ünlülerini, yuvarlak ünlüyle başlayan ve ikinci hecesinde uzun ünlü bulundurmayan iki heceli kelimelerin kapalı olan son hecesinde bulunur: *böölüm* “bölüm”, *buyrük* “emir, buyruk”, *düvün* “düğünü”, *düzüm* “dizi”, *goltuk* “koltuk”, *goşun* “ordu” *görksüz* “çirkin”, *gucur* “güç, enerji”, *gunduz* “kunduz”, *guşluk* “kuşluk, kuşluk vakti”, *günlük* “günlük”, *gürriün* “sohbet, konuşma”, *orun* “yer”, *ötük* “delik; geçit”, *tutuk* “üzgün, gamlı, kederli”, *uçğun* “kivilcim”, *uçut* “uçurum”, *uruş* “savaş; kavga, doğuş; vurma, vuruş”, *uuçsuz* “uçsuz”, *ümür* “sis, duman, pus”, *üzük* “kopuk, kopmuş” *üzüm* “üzüm”.

3. “u” ve “ü” yuvarlak ünlüyle başlayan iki heceli kelimelerin açık olan son

hecesinde bulunmaz. Çünkü buradaki “u” ve “ü”ler düzleşerek “ı” ve “i”ye dönüşmüştür: *bööri* “kurt”, *buki* “sığınak, barınak, üstü örtülü yer”, *çolپى* “süzgeç, kepçe”, *cozğı* “akın, húcum”, *doğrı* “doğru, düz”, *doolı* “dolu, boş değil”, *durı* “duru”, *duuzlı* “tuzlu”, *dauyğı* “duygu, his”, *dürlü* “türlü”, *düşbi* “anlayışlı, zeki”, *goşğı* “şîir”, *göni* “doğru”, *görgi* “acı, istirap”, *gumrı* “kumru”, *guuri* “kuru; boş”, *guyı* “kuyu”, *gülki* “gülme, gülüş”, *güyçli* “güçlü”, *öli* “ölü”, *ööri* “mera, otlak”, *soki* “havan”, *süri* “sürü”, *tutı* “perde”, *uuki* “uyku”.

4. İlk hecesinde yuvarlak ünlü bulunduran bazı iki heceli kelimelerin kapalı olan son hecesinde de uzunluktan dolayı yuvarlaklaşma görülmez: *bütiin* “bütün”, *gündiiz* “gündüz”, *güniin* “günü birlik”, *oğrun* “gizli; gizlice”, *umut* “umut”, *uzun* “uzun”, *üçtiin* “için”.

5. “-vuk / -yük” eki, geldiği kelimelerde düzlük uyumunu bozmaktadır. Buradaki yuvarlaklaşmanın sebebi ise, ekin başında bulunan “v” ünsüzüdür: *endirevük* “titreyen, titrek”, *garavul* “bekçi”, *gaytavul* “cevap, karşılık”, *haşurdavuk* “hıçırılı ses çikaran”, *kentlevük* “damak”, *sağlavuk* “çağlayan, şelâle”, *şatlavuk* “çatırdayan”, *yapıldavuk* “parlak, parıldayan”.

6. Eski ve Orta Türkçe dönemlerindeki bazı kelimelerde bulunan “a”, “e” ünlülerini Türkmencede özellikle “v” ünsüzünün tesiriyle yuvarlaklaşarak “o”, “ö”ye dönümüş ve bu kelimelerde bir yuvarlaklık uyumu meydana gelmiştir: DLT. *aguz* > Tkm. *ovuz* “ağız; eti ve sütü memeli hayvanların doğurduğu zaman verdiği ilk süt”, DLT. *çevür-* > Tkm. *çövür-* “çevirmek”, DLT. *evür-* > Tkm. *övür-* “çevirmek”, DLT. *savur* > Tkm. *səvur-* “savunmak”, ET. *sebin-* > Tkm. *söyünn-* “sevinmek”.

7. Eski ve Orta Türkçe dönemlerindeki bazı kelimelerde bulunan “u”, “ü” ünlülerini düzleşerek “a”, “ı”, “i”ye dönümüş ve bu kelimelerde bir düzlük uyumu meydana gelmiştir: Et. *artuk* > Tkm. *altın* “altın”, DLT. *armut* > Tkm. *armut* “armut”, ET. *artuk* > Tkm. *artık* “fazla, artık”, Et. *azuk* > Tkm. *aazık* “azık”, DLT. *baldu* > Tkm. *palta* “balta”, ET. *bedük* > Tkm. *beyik* “büyük”, ET. *belgii* > Tkm. *belgi* “işaret”, ET. *berü* > Tkm. *bääri* “beri”, DLT. *bilezük* > Tkm. *bilezik* “bilezik”, DLT. *eksük* > Tkm. *eğsik* “eksik”, DLT. *gizlamük* > Tkm. *gizamık* “kızamık”, DLT. *iktü* “elde beslenen hayvan” > Tkm. *ekdıl* “evcil, ehli”, DLT. *kadgu* > Tkm. *gayğı* “kayıgı”, DLT. *kemür-* > Tkm. *gemir-* “kemirmek”, DLT. *sattur-* > Tkm. *satdıy* “sat-tırmak”, DLT. *sindu* “makas” > Tkm. *sındı* “büyük makas”, DLT. *sınık* > Tkm. *sınık* “kırık”, ET. *sırıuk* > Tkm. *sırık* “sırık”.

8. Eski ve Orta Türkçe dönemlerindeki bazı iki heceli kelimelerde bulunan “ı” ünlülerini, Türkmencede yuvarlaklaşarak “u”ya dönümüş ve bu kelimelerle bir yuvarlaklık uyumu meydana gelmiştir: ET. *bulıt* > Tkm. *bulut*, DLT. *koltık* > Tkm. *goltuk* “koltuk”, DLT. *topık* > Tkm. *topuk* “topuk”.

KAYNAKÇA

ALTAYEV, S.-G. AÇILOVA - S. GÜCÜKOV: *Türkmen Diliniň Frazeologik Sözlüğü*, Ilım Neşiryası, Aşgabat 1976.

A. M. Gorkiy Adındaakı Türkmen Dövlet Üniversitesi: *Häätzırki Zamaan Türkmen Dili*, Aşgabat 1960.

Annanurov, A.: *Türkmen Diliniň Gusşaça Dialektologik Sözlüğü*, Ilım Neşiryası, Aşgabat 1977.

Atakanov, Ata: *Men Size Baryaan*, Türkmenistan Neşiryası, Aşgabat 1978.

AZİMOV, Pigam A.: "Türkmen Dili Araştırmalarının Tarihçesi Üzerine", Bilimsel Bildiriler 1972, Türk Dil Kurumu Yayımları, Ankara 1975.

AZİMOV, A. - SOPIYEV G. - ÇÖÑÑÄYEV Y.: *Türkmen Dili*, Türkmenistan Neşiryası, Aşgabat 1974.

AZMUN, Yusuf: *Ana Çizgileriyle Türkmençe Dilbilgisi, I. Cilt (Ses Bilgisi)*, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Yayımları, Ankara 1983.

_____ : "Türkmen Halk Edebiyatı Hakkında", Reşit Rahmeti Arat Armağanı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayımları, Ankara 1966, s. 32-84.

_____ : "Iran Türkmencesi Bir Yomut Ağzı: Arzuv", *Journal of Turkish Studies - Türklük Bilgisi Araştırmaları*, Volume 2, Center for Middle East Studies of Harvard University, 1978, s. 1-46.

BABAYEV, Kakacan: *Türkmen Diliniň Stilistikası (Giriş ve leksik stilistika)*, Mağaarif Neşiryası, Aşgabat 1989.

BASKAKOV, N. A. - B. A. GARRIYEV - M. Ya. HAMZAYEV: *Turkmensko-Russkiy Slovar / Türkmençe-Rusça Sözlük*, Türkmenistan İlimler Akademiyası Mağtümğulu Dil ve Edebiyat İnstitütü, Moskova 1968.

BAYMIRADOV, Amanmirat: *Mağtümğulu Hakında Rovaayatlar ve Legenalar*, Türkmenistan İlimler Akademiyası, Aşgabat 1983.

BAYRAMOV, Nuri - Musa ÇİFTÇİ: *Çağdaş Türkmen Edebiyatından Çocuk Şiirleri*, Kültür Bakanlığı Yayımları, Ankara 1995.

BAZIN, Louis: "Le Turméné", *Philologiae Turcicae Fundamenta I*, Wiesbaden 1959, 308-317; Türkmençesi: Efrasiyap GEMALMAZ, *Türkmence*, Atatürk Üniversitesi Yayımları, Erzurum 1988.

BİRAY, Himmet: *Batı Grubu Türk Yazı Dillerinde İsim*, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Doktara Tezi), Ankara, 1992.

ÇARIYAROV, B.: *Türkmen Diliniň Orfoeptik Sözlüğü*, Ilim Neşiryaatı, Aşgabat 1978.

ÇENELİ, İlhan: "Türkmen Türkçesi Sözlüğü", TDAY. -Belleten 1982-1983, Ankara 1986, s. 29-84.

DULLING, G. K.: *An Introduction to the Turkmen Language*, Oxford 1960.

ERCİLASUN, Ahmet B.: *Türk Dünyası Üzerine İncelemeler*, Akçağ Yayınları, Ankara 1993.

GELDİYEV, Gurbandurdi: *Mart Geler-Goşgular-*, Türkmenistan Neşiryaatı, Aşgabat 1987.

_____ : *Poezýaamızıň Häätzırkı Zamaan Keşbi -Stil Probleması-*, Türkmenistan Neşiryaatı, Aşgabat 1978.

GURBANNEPESOV, A. - ATABEYEV, A.: *Çağdaş Türkmen Şiirinden Örnekler* (akt: Himmet Biray-Nergis Biray), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1995.

GURBANNEPESOV, Kerim: *Aacı Günler, Süyci Günler, Mağaarif* Neşiryaatı, Aşgabat 1983.

HALLI, Hudayberdi: "Türkmen Edebiyatı" (akt.: Mehmet Kara), *Türkiye Kültür ve Sanat Yıllığı 1993*, Türkiye Yazarlar Birliği Yayınları, Ankara 1993, s. 166-184.

HAMZAYEV, M. Ya.: *Türkmen Diliniň Sözlüğü*, Türkmenistan İlimler Akademiyası Dil Bilimi İnstitutu, Aşgabat 1962.

HANSER, Oskar: *Turkmene Manual (Descriptive Grammar of contemporary literary Turkmen-Texts-Glossary)* Wien 1977.

HOCAMÄMMEDOVA, A. - KÜLLEKOV, Ş - HIDIRĞULIYEV, A.: *Ene Dili-2*, Maşaarif, Aşgabat 1996.

HUDAYĞULIYEV, Muhametguli: *Häätzırkı Zamaan Türkmen Dili -Fonetika-Tuuraan-1* Neşiryaatı, Aşgabat 1992.

HUDAYNAZAROV, Berdinazar: *Buu Dünya*, Türkmenistaan Neşiryaatı, Aşgabat 1990.

İLKER, Ayşe: *Bati Grubu Türk Yazı Dillerinde Filîl*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1997.

KAHTALI-SİN, Nesrin: *Nuhun Tupanı -Türkmen Türkçesi Romanı* (Dil İncelemesi-Metin-Çeviri-Sözlük), İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Malatya 1995.

KARA, Mehmet: *Ata Atakanov'un Şiirleri I-II* (Giriş-Metin-Aktarma-İnceleme-Gramer Dizini), Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1997.

_____ : "Çağdaş Türkmen Şiiri", *Türk Dili -Türk Şiiri Özel Sayısı V* (Türkiye Dışı Çağdaş Türk Şiiri)-, sayı 531, Mart 1996, s. 852-889.

MEREDOV, A. - S. AHALLI: *Slovar Turkmeneskoy Klassiçeskoy Literaturı /Türkmen Klassiku Edebiyaatınıñ Sözlüğü*, Türkmenistan Neşiryaatı, Aşgabat 1988.

MIRATLIOĞLI, Muhammmet: *Yunus Emre - Güldeste-* Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1991.

NARTIYEV, N.: *Türkmen Dialektologiyasınıñ Esaaslari*, Seyitnazara Seydi Aadındaakı Türkmen Dölet Pedagogik İnstitutı, Çärçev 1994.

NURBADOV, Kasım: *Deñziñ Düybündääki Öy -Goşgular, Ertekiler, Poemalar-*, Mağaarif, Aşgabat 1986.

_____ : *Öveleme-Döveleme-Goşgular ve Ertekiler-*, Mağaarif, Aşgabata 1991.

PİRLİYEV, G. - SÖYEĞOV, M. - SARIHANOV, M. - GULBAYEV G.: *Türkmen Dili-6*, Mağaarif, Aşgabat 1996.

SAKAOĞLU, Saim - ERGUN, Metin (akt.: *Türkmen Halk Masalları*, Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Yayınları, Ankara 1991.

SÖYEĞOV, Mıratgeldi - RECEBOV, Niyazberdi: *Tääze Türkmen Eliipbiyi*, 2-nçi neşir, Ruuh Neşiryaatı, Aşgabat 1995.

SÖYEĞOV, M. - NIYAZOV, S. - BALLIYEV, Y.: *Türkmen Dili-5*, Mağaarif, Aşgabat 1996.

ŞÇERBİNİN, V. G.: *Russko-Turetskiy Slovar / Rusça-Türkçe Sözlük*, Moskova 1986.

TEKİN, Talât: *Ana Türkçede Aslı Uzun Ünlüler*, Hacettepe Üniversitesi Yayınları, Ankara 1975.

TEKİN, Talât - ÖLMEZ, Mehmet - CEYLAN, Emine - ÖLMEZ, Zuhal - EKER, Süer: *Türkmence-Türkçe Sözlük*, Simurg, Ankara 1995.

TUNA, Osman Nedim: "Köktürk Yazılı Belgelerinde ve Uygurcada Uzun Vokaller", TDAY, -Belleten 1960, s. 213-282.